

УВОД

Географска целовитост сиринићке жупе и њено окружење призренско – метохијско, јужно – косовско и западно – македоско, су главни чинилац за формирање једне релативно стабилне демографске структуре.

Сиринићка популација је етнографски, етнокултурно и социолошки нехомогена са већинским српским и манјинским албанским становништвом. Оно је у просторном и демографском смислу фикцирано и не мења се од краја турског периода до данас. Унутар сиринићке популације, испољена је, истовремено, оштра просторна развијеност српске и албанске зоне, те се у оквиру тих демографских и етнокултурних микро рејона јасно изражава високи степен хомогености демографских појава и структура.

За сиринићку жупу је карактеристична и контактна зона са мешовитим насељима. Но и ова зона је у просторно – струкурном погледу фиксирана. У мешовитој зони се углавном одржавају пређашне велићине пропорције српског и албанског становништва, са тенденцијом превлађивања Срба у неким насељима.

С обзиром на етнографску структуру Сиринићана, условљену антропогеографским положајем и специфичним антропогеографским процесима у самој Жупи и њеном окружењу, била је предмет истраживања Јована Цвијића, Атанасија Урошевића као и Географског института “ Јован Цвијић“, који је организовао Вандредни попис становништва 1989. године.

Од последњег Вандредног пописа становништва општине Штрпце и истраживања Географског института о демографском развоју становништва ове општине 1989. године, па дао 2010 године нису нађена ни истраживања нити попис становништва.

ОПШТИНА ШТРПЦЕ

Након што је укинута 31.12.1965.године, Скупштина општине Штрпце поново је формирана 10.08.1988. године, захвата простор од 247,36 км на североисточном подручју Шар планине и горњем делу слива реке Лепенац, који се још назива и Сиринићка жупа. Границе општине се већим делом поклапају са природним границама Сиринићке жупе која је уоквирена планинским масивом Шар планине и њених огранака, планинама Ошљак, Коџа Балкан, Жар и Језерске планине. Општина представља планинско подручје са специфичном разуђеном целином и распоном надморске висине која се креће од 900 метара надморске висине у долини Лепенца, до 2 500 метара надморске висине на највишем врху Љуботен. Доминантни планински масиви опредељују просторну изолованост подручју према северу и југу, док је Бродском клисуром обезбеђена отвореност према подручју Косова, а преко Превалца и према Призренској котлини.

У непосредном окужењу се налази општине Урошевац, Качаник, Сува Река и Призрен а једним делом се општина граничи са суседном Републиком Македонијом.

ИСТОРИЈА СИРИНИЋКЕ ЖУПЕ

Не зна се поуздано кад су Срби населили горњи ток реке Лепенац али је извесно да је то било за време великих миграција становништва Европе, почев од IV-ог па до VIII-ог столећа. Како су сваку мању или већу долину Срби назвали жупом тако је горњи ток Лепенца назван жупом тј. Сринићком жупом.

У састав српске средњовековне државе Сиринићка жупа ушла је у XIII-ом столећу (у време Стефана првовенчаног 1196-1227). Први најстарији досад откривен помен Сиринићке жупе налази се на једном јеванђељу из XIII-ог столећа писаног на пергаменту које се данас чува у Националној библиотеци у Паризу. Други помен Сиринића из 1331. године ради се о повељи краља Стефан Душана, издатој у пригу манстира Хиландара, из које се види да је Сиринићка жупа и раније била метох манстира Хиландара. Историја Сиринића све до турских освајања била је уско повезан са светогорским манастирима.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com